

7. En medbestemmelsesordning vil være et helvede for de fleste lønmodtagere, der meget hellere vil passe sig selv end at skulle hvirvles ind i mavesårsskabende intriger om at skabe flertal for den ene eller anden løsning af virksomhedens mangfoldige problemer.
8. Demokrati er en ineffektiv måde at styre et selskab eller en virksomhed på. Derfor vil den styreform give mindst udbytte i forhold til arbejdsindsatsen og dermed lavere levestandard for den enkelte. Det gælder om, at de timer, der tilbringes på arbejdspladsen, bruges til produktion. Så kan den enkelte få flere timer på rigere levefodsgrundlag til familie- og fritidslivet.
9. Erfaringerne skræmmer fra Bryggeriet Stjernen, Tilskærerne, Bogforlaget Fremad, Dagbladet Aktuelt og mange andre tilfælde, hvor fagforbund har ønsket at drive virksomhed og spille finansyrster.

Et *fjerde mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller forslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren under nr. 2-4 stillede ændringsforslag og udtaler:

Mindretallet beklager, at det ikke har været muligt – som led i regeringens helhedsplan – at få gennemført en obligatorisk overskudsdeling uden en central fond.

Mindretallet er af den opfattelse, at tiden er inde til at sikre den enkelte medarbejder på landets virksomheder medeje og medansvar.

Mindretallet vil stemme for beslutningsforslaget, men har hermed ikke taget stilling til et kommende lovforslag.

Et *femte mindretal* (centrum-demokraternes medlem af udvalget) indstiller forslaget til *vedtagelse* med det af arbejdsministeren under nr. 3 stillede ændringsforslag samt de af mindretallet under nr. 5 og 6 stillede underændringsforslag.

Et *sjette mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller forslaget til *forkastelse* ved 2. (sidste) behandling. Venstresocialisterne har fra første færd været modstandere af ØD. Reelt økonomisk demokrati lader sig ikke gennemføre i et kapitalistisk samfund. ØD eller overskudsdelingen, som den socialdemokratiske regering nu for-

søger sig med, giver ikke arbejderne mere demokrati på arbejdspladsen. Arbejdsministeren har ikke i svarene på de mange spørgsmål gennem arbejdsmarkedsudvalget kunnet give eksempler på, at arbejderne får større indflydelse på deres egen situation. Overskudsdelingen er ikke et opgør med jagen på profit, konkurrencen og markedsøkonomien. Det er slet ikke et skridt i den retning. Tværtimod vil det på kortere sigt betyde en styrkelse af kapitalismen.

Den politiske hensigt med dette forslag er at øge knokleriet på arbejdspladserne. Dette lægger regeringen da heller ikke skjul på. Af bemærkningerne fremgår det bl. a., at »Lønmodtagernes medejendomsret og medbestemmelse vil bidrage til en større opsparring og indtjening i virksomhederne«. Dette forslag handler om at indføre en stor påtvunget fællesakkord for alle lønarbejdere i aktie- og anpartsselskaber. Tempoet skal presses i vejret gennem et forsøg på at foregøgle arbejderindflydelse og øget demokrati. Lønarbejderne vil, hvis dette forslag gennemføres, blive fanget i en uundgåelig modsætning mellem på den ene side ønsket om størst muligt overskud i virksomheden – dette betyder øget knokleri – og på den anden side ønsket om en god løn og ordentlige arbejdsforhold.

Den såkaldte overskudsdeling skal først og fremmest bruges til at sikre LO-toppen mere magt og indflydelse på medlemmernes bekostning. Forslaget forstærker den centralisering og afdemokratisering, der er i gang i fagbevægelsen. Forslaget er et led i at udvikle det klassesamarbejde med kapitaljerne og statsmagten, som LO-toppen binder hele sin aktivitet op på. Dette klassesamarbejde ville ikke kunne fortsætte, hvis LO-toppen gik ind i en direkte konfrontation med borgerskabets og statsmagtens indkomstpolitik gennet krav om lønforbedringer og arbejdstidsnedsættelse. Det ville jo reelt betyde et angreb på arbejdsgivernes krav om den maksimale profit. I stedet søger LO-toppen at sikre sig indflydelse på og medansvar for produktionen, der grundlæggende foregår på kapitalens præmisser. Hvis dette forslag gennemføres, bindes arbejderne og fagforeningerne til et direkte ansvar over for bl. a. erhvervsstøtteordninger, produktionsomlægninger, effektiviseringer, rationaliseringer, fyringer, produktudvikling og markedsføring m. v. Dette forslag handler netop ikke om at fratage arbejdsgi-